

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Ilașciuc Deonisii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Ilașciuc Deonisii xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.07.2019 – 08.10.2019;

Instanța de apel: 31.10.2019 – 22.01.2020;

Instanța de recurs: 25.05.2020 – 15.12.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Rîșcani) din 08 octombrie 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ilașciuc Deonisii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore.

A fost admisă solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, fiind dispusă încasarea din contul lui Ilașciuc Deonisii în beneficiul statului a sumei de 1700 (una mie șapte sute) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Ilașciuc Deonisii în beneficiul statului a sumei de 182, 84 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt, că Ilașciuc Deonisii, contrar prevederilor art. 19 din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care prevede că: „Dreptul de a conduce un autovehicul se confirmă prin permisul de conducere, în care este indicată categoria și/sau subcategoria lui, iar pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului,, și contrar prevederilor pct. 10 alin. (2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedă și la cerința lucrătorului de poliție, este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus”, nedeținând permis de conducere, conștientizând caracterul social-periculos al acțiunilor de conducere a mijlocului de transport și consecințele care pot surveni, la 15 octombrie 2018, aproximativ la ora 05:50 min, aflându-se la volanul automobilului de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiindu-i stabilită concentrația de alcool etilic în sânge de 1,48 mg/l, se deplasa pe traseul auto M-5 la km 119+365 m, în direcția orașului Bălți.

Astfel, Ilașciuc Deonisii deplasându-se la volanul mijlocului de transport, pe traseul menționat, fiind obligat să respecte regulile de circulație și semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, care avertizează participanții la trafic asupra existenței unui pericol de drum, nu a ținut cont de lipsa de dexteritate în conducerea mijlocului de transport fapt care grav i-a afectat capacitatea de conducere și i-ar fi permis să prevadă situația periculoasă; de situația rutieră, după care aflându-se pe porțiunea de traseu spre direcția orașului Bălți, s-a angajat în depășirea unui alt mijloc de transport, fără să se asigure că poate efectua depășirea fără a pune în pericol și a stânjeni circulația din sens opus, astfel nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și a ieșit pe partea opusă a traseului, tamponându-se în automobilul de model „Isuzu” cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus regulamentar de către Golovați Veaceslav.

În urma impactului, automobilul de model „Opel Vectra”, și-a continuat deplasarea pe contrasens, lovindu-se de automobilul de model „Nissan Almera” cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus regulamentar de către Lungu Andrei și de automobilul de model „Lexus” cu numărul de înmatriculare xxxxx condus regulamentar de către Doronceanu Olesea.

În rezultatul accidentului rutier, conducătorului Lungu Andrei conform raportului de expertiză judiciară nr. 201827D0214 din 14.11.2018 i-au fost cauzate vătămări corporale medii, lui Russu Dumitru, potrivit raportului de expertiză

judiciară nr. 201927D0007 din 15.01.2019 i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

Acțiunile lui Ilașciuc Deonisii au fost calificate conform prevederilor art. 264 alin. (2) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății, acțiuni săvârșite în stare de ebrietate.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia în partea individualizării pedepsei, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ilașciuc Deonisii să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii acuzatorul de stat a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă. Instanța de judecată la aplicarea pedepsei a ignorat toate criteriile de individualizare a pedepsei stabilite de legislația penală și anume gravitatea infracțiunii, motivul infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită lui Ilașciuc Deonisii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este vădit neproportională faptei comise de către inculpat și urmările produse, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

A evidențiat că sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 950 la 1350 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Astfel, prima instanță a admis o eroare și nu a aplicat în privința lui Ilașciuc Deonisii pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal, or, instanța de judecată nici nu a motivat neaplicarea pedepsei complementare obligatorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020 a fost admis apelul procurorului, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

lui Ilașciuc Deonisii, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an

6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

4.1. Analizând argumentele apelului prin prisma materialelor cauzei, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță la capitolul individualizării pedepsei în privința inculpatului nu a luat în considerație că acțiunea comisă de el, conform art. 16 alin. (3) din Codul penal se califică drept mai puțin gravă, această faptă prejudiciabilă face parte din infracțiunile în domeniul transportului, care la momentul actual prezintă un pericol sporit în Republica Moldova, deoarece un număr major de accidente rutiere se comit ca urmare a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate.

Astfel, reținând că pedeapsa penală pentru infracțiunea comisă de inculpat prevede amendă în mărime de la 950 la 1350 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani, instanța de apel a considerat oportună aplicarea în privința inculpatului Ilașciuc Deonisii a pedepsei sub formă de închisoare, redusă în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, considerând inechitabilă pedeapsa aplicată inculpatului Ilașciuc Deonisii de către prima instanță sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit instanței de apel, în cadrul examinării cauzei penale au fost stabilite un șir de circumstanțe atenuante cum este căința sinceră și recunoașterea vinovăției cauza fiind examinată în procedura specială, însă prima instanță nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, motivul infracțiunii săvârșite și persoana celui vinovat, care intenționat a urcat la volanul automobilului nedeținând permis de conducere, neavând dexteritatea în conducere, necunoscând prevederile Regulamentului de Circulație Rutieră, plus la aceasta fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și punând intenționat în pericol siguranța tuturor celorlalți participanți la traficul rutier.

A mai menționat instanța de apel, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ignorând faptul că, infracțiunea comisă prezintă un grad avansat de pericol, periclitând relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, fiind ignorate totodată și prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a reținut și faptul, că inculpatul anterior nu a fost condamnat, însă au fost înregistrate încălcări ale legii contravenționale, este caracterizat pozitiv la locul de trai, se căiește de cele comise, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu este înregistrat, considerând necesară aplicarea pedepsei la limita de mijloc, fără a fi ridicată această pedeapsă la limita maximă.

La stabilirea categoriei de pedeapsă instanța de apel a ținut cont de argumentele apărării, cum sunt vârsta fragedă a inculpatului, comiterea unei infracțiuni pentru prima dată și circumstanțele atenuante pe caz, cum este căința sinceră și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin gravă, însă a remarcat că inculpatul a condus automobilul fără permis de conducere și în stare de ebrietate, fapt ce impune doar aplicarea unei pedepse cu închisoare.

5. Avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând menținerea sentinței cu eliberarea inculpatului din penitenciar.

Invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, apărarea invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în privința inculpatului, considerând că această instanță a examinat cauza în mod imparțial, fără a ține cont de argumentele aduse de partea apărării.

Consideră pripită soluția instanței de apel privind aplicarea exclusivă a pedepsei închisorii, astfel nefiind luat în considerație că inculpatul la data săvârșirii infracțiunii abia de a împlinit 22 de ani, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune din imprudență. Cauza a fost examinată conform art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor acumulate la urmărirea penală. Acțiune civilă nu a fost înaintată. Inculpatul Ilașciuc Deonisii cel mai tare a suferit în urma propriei fapte - a fost în comă circa 3 săptămâni, are grad de dizabilitate la moment.

Este de opinia, că instanța de apel agravând situația inculpatului prin decizia de condamnare la închisoare, absolut greșit și nefondat a ajuns la concluzia că prima instanță nu a dat suficientă valoare art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Mai relevă că instanța de apel a încălcat principiul umanismului prevăzut de art. 4 Cod penal, interpretând eronat necesitatea aplicării celei mai grave pedepse lui Ilașciuc Deonisii, cu toate că în urma accidentului a avut de suferit fizic grav doar însuși Ilașciuc Deonisii.

Or, prin raportul de expertiză judiciară nr. 201927D0008 din 15.01.2019, s-a concluzionat că, conform datelor din fișa medicală a bolnavului de staționar nr.24796 a IMSP Spitalul Clinic Municipal Bălți la Ilașciuc Deonisii se determină traumatism asociat grav, traumatism cranio-cerebral acut închis grav, contuzia cerebrală gravă, edem cerebral, hidrocefalie posttraumatică, embolism lipidic formă mixtă, traumatism toracic închis, fracturi închise de coaste 3-4-5-6-7-8 pe stânga cu deplasarea fragmentelor, contuzia pulmonului stâng, emfizem subcutanat local pe stânga, fractura deschisă cominutivă cu deplasare de femur stâng, fractură de os iliac și os pubic pe stânga, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unor corpuri dure-contondente, sau lovindu-se de ele, posibil în timpul și

circumstanțele indicate, adică în timpul accidentului rutier și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață. Toate vătămarile au apărut în același timp una față de alta (f.d. 125-128, vol.I).

Relevă apărarea, că după traumele căpătate în urma accidentului pentru care a fost judecat, la moment Ilașciuc Deonisii este încadrat în grad de dizabilitate mediu, conform certificatului de încadrare în grad de dizabilitate seria/ nr. C713539900568, eliberat de centrul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, în baza raportului nr. 3610 din 10.09.2019.

Tot el necesită reabilitare și potrivit concluziei medicale nr. 24 din 31 ianuarie 2020 Ilașciuc Deonisii este invalid ca urmare a traumatismului craniu cerebral grav, a comotiei cerebrale, politraumatismul cutiei toracice, fractură a femurului pe stânga. Potrivit trimiterii-extras eliberate lui Ilașciuc Deonisii, acesta necesită investigații, îngrijiri medicale la spital și intervenție la piciorul care a fost fracturat.

În astfel de circumstanțe, luând în considerație faptul că Ilașciuc Deonisii nu s-a tratat până la urmă, apreciază ca neîntemeiată concluzia instanței de apel prin care a decis să-i fie aplicată cea mai gravă pedeapsă din pedepsele alternative aplicabile pentru infracțiunea săvârșită, necătând la faptul că au fost constatate doar circumstanțe atenuante și că Ilașciuc Deonisii se caracterizează pozitiv, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Sușține apărarea, că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persanei condamnate.

6. Procurorul a depus referință la recursul apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece din argumentele înaintate nu se atestă careva temeiuri de casare a deciziei recurate. Mai mult, în opinia acuzatorului de stat instanța de apel a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia admiterii acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Totodată, prevederile art. art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de apărare, aceasta critică decizia instanței de apel în baza temeiurilor pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În esență, recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale, ori aceasta casând sentința primei instanțe, prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, a conchis că inculpatului Ilașciuc Deonisii, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip deschis.

Analizând soluția instanței de apel în raport cu argumentele recursului declarat și circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la stabilirea modului de executarea a pedepsei aplicate inculpatului Ilașciuc Deonisii, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Totodată, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a

infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei și de toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Așa fiind, instanța de recurs conchide că deși instanța de apel întemeiat a stabilit că inculpatului Ilașciuc Deonisii urmează a-i fi aplicată pedeapsa închisorii, reținând în acest sens că fapta prejudiciabilă face parte din infracțiunile în domeniul transportului, care la momentul actual prezintă un pericol sporit în Republica Moldova, deoarece un număr major de accidente rutiere se comit ca urmare a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate. Totuși ținând cont de circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, de urmările produse în urma accidentului rutier, precum și de personalitatea inculpatului, Colegiul penal lărgit consideră că în prezenta speță scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din materialele dosarului rezultă că inculpatul a manifestat suficientă responsabilitate și regret, conștientizând asupra celor săvârșite.

Așadar, instanța de recurs remarcă, că potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal infracțiunea comisă de inculpat prevăzută la art. 264 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, săvârșită din imprudență, fapt ce permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în speță.

La stabilirea termenului de pedeapsă instanța de apel a reținut, că inculpatul s-a căit de cele săvârșite, a recunoscut vinovăția solicitând ca judecata să aibă loc în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, de faptul că inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu este înregistrat, comiterea unei infracțiuni pentru prima dată, prezența circumstanțelor atenuante pe caz și lipsa circumstanțelor agravante.

Suplimentar, instanța de recurs ține cont de faptul, că inculpatul Ilașciuc Deonisii a săvârșit infracțiunea fiind la o vârstă tânără, accidentul rutier s-a produs cu implicarea a 4 mijloace de transport, însă în rezultatul impactului cel mai mult de suferit a avut însăși inculpatul, căruia i-au fost produse leziuni corporale grave, celorlalte persoane implicate în accidentul rutier fiindu-le cauzate leziuni corporale medii și ușoare. Totodată, nici una din persoanele implicate în accidentul rutier nu a înaintat acțiune civilă.

De remarcat, că potrivit materialelor cauzei în urma accidentului rutier inculpatul s-a aflat în comă 3 săptămâni, iar la moment fiind la evidența medicilor cu grad de dizabilitate mediu.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201927D0008 din 15.01.2019, s-a concluzionat că, conform datelor din fișa medicală a bolnavului de staționar nr.24796 a IMSP Spitalul Clinic Municipal Bălți la Ilașciuc Deonisii se determină traumatism asociat grav, traumatism cranio-cerebral acut închis grav, contuzia cerebrală gravă, edem cerebral, hidrocefalie posttraumatică, embolism lipidic formă mixtă, traumatism toracic închis, fracturi închise de coaste 3-4-5-6-7-8 pe stânga cu deplasarea fragmentelor, contuzia pulmonului stâng, emfizem subcutanat local pe stânga, fractura deschisă cominutivă cu deplasare de femur stâng, fractură de os iliac și os pubic pe stânga, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unor corpuri dure-contondente, sau lovindu-se de ele, posibil în timpul și circumstanțele indicate, adică în timpul accidentului rutier și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață. Toate vătămarile au apărut în același timp una față de alta (f.d. 125-128, vol.I).

În viziunea instanței de recurs, conglomeratul împrejurărilor evidențiate permit a concluziona că în speță este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, or, nu au fost identificate careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi, fiind cert că scopul legii penale poate fi realizat și fără executarea reală a pedepsei închisorii.

În astfel de condiții, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiul la care se referă recurentul, este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină necesitatea admiterii recursului, casarea deciziei instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui Ilașciuc Deonisii, pentru o perioadă de probațiune de 1 an. În rest, dispozițiile hotărârilor contestate urmând a fi menținute.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Ilașciuc Deonisii, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui Ilașciuc Deonisii xxxxx, în latura penală, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Ilașciuc Deonisia xxxxx se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui Ilașciuc Deonisia xxxxx, pentru o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Ilașciuc Deonisia xxxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 ianuarie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor